

NAPLÓ

POLITIKAI NAPILAP.

HIRDETESI DIJAK:

Nyilttér sora: 50 fillér. — Üzleti hirdetések megállapodás szerint. — Apró hirdetések: Egy szó 4 fill., vastagabb betűvel 8 fillér.

A szerkesztőség és kiadóhivatal Jókai-utca 15. szám alatt van. — Keziratokat nem ad vissza a szerkesztőség.

TELEFON-SZAM: Szerkesztőség: 503
Kiadóhivatal: 379.

Előfizetési árak helyben

egy évre	14 korona.
három évre	7 korona.
egy évre	3.60 fillér.
egy óra	1.20 fillér.

Vidéken:

egy évre	18 korona.
három évre	9 korona.
egy évre	4.50 fillér.
egy óra	1.50 fillér.

Egyes szám ára 4 fillér.

A kibontakozás új alapja.

— Lapszemle. —

Kolozsvár, április 3.

A politikai világ figyelmét nagyrészt a Kossuth Ferenc által a „M—g.” szombati számában felvetett új idea, a kibontakozás új alapjának keresése foglalja le.

Lapunk legutóbbi számában ismertettük Kossuth Ferenc cikkét, mely a kibontakozás akadályait foglalkozva, oda concludál, hogy egyelőre az elvi álláspont teljes fenntartásával, ideiglenes jellegű megoldás volna létesítendő. Olyan, mely a politikai élet nem tilalmas területein érvényesítene a választásokban nyilatkozott nemzeti akarat követeléseit, a katonai téren azonban egyelőre nem bolygatná a statusquot, illetőleg itt csak azokat a reformokat választaná meg, melyek az országosság szempontjából nem akadályokba. Ezzel szemben viszont biztosnak látszik a nemzet bizonyos időn belül körülbelül két évig — fog újabb katonai kérdésekkel terheltetni.

Kossuth Ferencnek a „M—g.”-ban megjelent cikkével egyidejűleg a „Budapest”, a függ. „Hivatalos” közlönye is hasonló tartalmú cikket közölt és a politikai világ abból arra következtet, hogy a koalíció vezetősége ily értelemben állapodott meg, illetőleg ebben

az irányban keresi a kibontakozás módjait.

A fővárosi lapok véleménye meglehetősen megoszlik e kérdésben.

A „Magyarország”-ban Bartha Miklós ír erről egy érdekes, de egyrészt felette subjektív érzésektől általa cikket, melynek becsesebb objektív része elfogadhatónak jelzi a kibontakozás ez új alapját. Cikkének erre vonatkozó része így szól:

A király nem kívánt tőlünk újabb katonai terheket s ezzel szemben mi se kívánjunk katonai téren változtatásokat. Belügyi téren szabadkezet kapnánk. A gazdasági önállóság megvalósítására jogunk lenne minden előkészületet megtenni s ezzel az önálló vámterületet biztosítani. Ez bizony sovány béke. Nem tudom, az ilyenről mondják-e, hogy jobb a kövér háborúnál?

De van ennek a kilátásba helyezett békének csábító alkatrésze is. Ez abból áll, hogy a kormányt az ellenzék alkotási meg a szabadelpárt teljes kizárásával. Ha gyűri a béke: akkor ez a része a gyűri ékköve. Ha intézmény: akkor ez a biztosíték. Olyan megoldást, melyben aktív szerepe legyen a szabadelvű pártnak, tisztességgel el nem fogadhatnánk. Olyan elemekkel (tetszik még e szóra emlékezni?), mint a milyen Tisza gróf és vezérkara, szóba sem állhatunk.

Nem lehet tagadni, hogy

Bartha Miklósnak van igaza. Sok, elvi szempontból nagyjelentőségűnek látszó vívmány valamikor való teljes megvalósításának kilátásánál többet ér, ha ma biztosítani tudjuk a gyakorlati előkészítés egy tisztességes, bár egyelőre kevéssel kecsegtető alapját.

Nem értjük azonban, hogy mit akar B. M. azzal az idézett cikkében is kifejezett jóslatával, hogy a bukott szabadelvűek csatlakozni fognak a többséghez, a mit ő több cinizmussal, mint komolysággal ebben a cikkében „földöntuli gyönyör”-nek jelez.

Nos hát Isten őrizzen ettől a gyönyörűségtől! A politikában ismételjük — nincs helye az „egy akol” egy pásztor gondolatának és bármily rossz véleménynyel legyünk a szabadelvűpárttól, (a melyet bizony a múltba mi is az ország legnagyobb szerencsétlenségének tartottunk) mégis felteszünk tagjairól annyi erkölcsi komolyságot és férfiu önértetet, hogy el se akarjuk képzelni azt a bizonyos földöntuli gyönyörűséget. A szabadelvűpártnak, természetesen átalakulva és megtisztulva az ellenzéken van helye és a politikának morálja és eszthetikája egyként tiltja, hogy e hely elfoglalásától őt eltéríteni akarjuk.

A néppárt lapja, az *Alkotmány* szintén „jó képet vág a dologhoz.”

Feltűnő ezzel szemben Ugron Gábornak „A Nap”-ban közzé tett vezércikke, mely „Üljön össze a Ház!” címet visel. Ebben Ugron kárhóztatja a válság eddigi kezelésének a módját és több nyilvánosságot követel. Fulmináns cikkét így fejezi be:

„Legyen vége a titokzatosságnak és a titokzatos fondorkodásnak. Menjünk az alkotmányos küzdőtérre és nyitl sisakkal vivjunk meg. Az országgyűlés terjeszse feliratban királya elé működése tervét, ennek alapján alakuljon kormány! Ha nincs meg a hét tényező egyetértése, leirat és felirat után, mindannyiszor, hozassék létre az. Ez magyaros és alkotmányos is.”

A „Pesti Hirlap”, melyet az újpárt lapjának tartanak, — kedvezőtlenül nyilatkozik a megoldás új tervéről és katonai téren többet követel.

Hasonlóan a „Budapesti Hirlap” is, mely elébb a politikai válság rovatában, majd legutóbbi számában „Kulizza-harc” címen egy a publicistai raffinement nagy virtuozitásával írott vezető cikkben foglalkozott e kérdéssel és oda konkludált, hogy teljes megoldást kell létesíteni.

Leibzurnáljának ezt a véleményét külön cikkben teszi magáévá az „E—s” hasábjain *Apponyi Albert* gróf, ki türelemre és kitartásra inti a nem-

A „NAPLÓ” tárcája.

Távozó színművészek.

IV.

Megyeri Dezső.

Nehéz helyzetben vagyok, mikor rá kell írnom. Úgyelmem kell arra, hogy a subjectivitás lelkemből természetesen előtörő érzelmei ne tolujanak oly mértékig előtérbe, hogy az objectiv kritika szavát elhatárigatassák. Am a tegnapi este után könnyült helyzetem. Mert a bucsu előadásán a legilletékesebb kritikus: a közönség oly alakban fejezte ki kritikáját, hogy azután a objectivitás praedominálásával szemben szinte minden aggodalom felesleges.

Ha lehetett volna ugyan is szó arról, hogy a kolozsvári közönség elégtelen adjon Megyeri Dezsőnek azért a sok keserűségért, mivel

igazgatói működésén találkozott, úgy a tegnapi *tüntetés* (mert hiszen bensőségben, lelkességben az volt) épen eleget nyújtott ebből. Eleget arra, hogy kiegészítse annak a mindig harmonikus léleknek a nyugodt öntudatban amugy is jelentkező hatását, mely Megyeri Dezsőben lakik.

Huszonkét éve annak, hogy a kolozsvári közönség ismeri és szereti a bucsuzó igazgatót. Megszerte annak idején, mint fiatal színészt, mikor a Csóka Sándor társulata tagjaként először lépett volt a magyar Thália legrégebbi színpadára és szeretete fokozódott abban az arányban, a mint az akkor még egészen fiatal színész kibontogatta sokoldalú tehetsége pompázóan színes szárnyait.

Megyeri Dezső közben két ízben távozott el Kolozsvárról. Egyszer Ditrői igazgatóskodása idején, csak

néhány hónapra ment el. Azután mikor Bölöny vette át a színház vezetését, néhány évig Budapesten működött, mint a Népszínház rendezője. Eltávozásakor mindig kifejezést nyert a sajnálat, melylyel a közönség az új helyzet adta kényszerűséget fogadta és minden visszatértekor felcsapot az örömjaja.

Nos az ilyesmit nem lehet mesterségesen csinálni. Az ilyesminek alapja a színészekben van, s abban a meggyőződésben, hogy Megyeri Dezső érdemes e szeretetre és ha akár a színészt, akár az igazgatót, akár az embert nézzük benne, igazoltnak találjuk ezt a meggyőződést.

Mint színészt kiváló intelligencia, nem közönséges ötletesség és pártatlan rutin jellemzik. Sok van benne azokból a tulajdonságokból, melyek Náda Ferencet a magyar színész-

világ elsőrendű csillagává emelték. Nádaíról mondta volt a néhai Beöthy Ákos, hogy jellemző rá ugyis, mint színészre, ugyis mint egyénre, hogy legnagyobb hatást azokban a szerepekben tud elérni, melyekben az *uriember* gondolkodását, érzelmvilágát kell kifejezésre juttatni. Ugyanezt a dicséretet lehet elmondani Megyeri Dezsőre is, de a teljességet követelő igazság kedvéért hozzá kell tenni, hogy alig van szerepkör, melyben ne a közönségesség színvonalán felül esőt produkált volna. Három szerepére utalok ennek igazolására. Egyik a „*Otthon*” Keller kormánytanácsosa, második az „*Éjjeli menedékhely*” színésze, harmadik az „*Arany patkó*” Rudolfja. Mennyi ellentét van e szerepek alkotó elemei között. És a Megyeri Dezső zsenije mindezt az elle tétést bravurosan áthidalni! Olyan alakítást

zetet, azt hangoztatva, hogy a király nem térhet ki az alkotmányos megoldás egyedül lehetséges útja elől; mert ha itt nem is emlegetik minduntalan a nagy hatalmi állást, mégis biztosítják azt.

Ha tehát a jelek nem csalnak, úgy az a pikantériáig érdekes helyzet áll előttünk, hogy a katonai kérdés, helyesebben a magyar vezényszóra való követelés kikapcsolásával létesítendő megoldás terve egy táborban találja Kossuth Ferencet Bartha Miklóssal, Lengyel Zoltánt és a néppártot, míg velük szemben az engesztelhetetlenség koturnusában feszítnek Ugron Gábor, Apponyiék és az újpárt.

A Tisza-párt lapja: „Az Ujság“ helyesli, hogyha a koalíció végre produktív munkára határozza el magát s közben sok maliciával emlegeti, hogy számon tartja majd a ígéreteiket.

A mi már most a mi véleményünket illeti: ismétljük, hogy a katonai kérdés teljes figyelemmel kívül hagyásával nem tartjuk a kérdést megoldhatónak. Feltétlenül szükséges, már csak a decorum kedvéért is, vagy a mint Apponyi mondja, hogy világ csufjává ne legyünk, a katonai téren is nemzeti irányban haladást és pedig a hires 9-es bizottság programjában megjelölt keretekben tulmenő haladást létesítenünk.

Más kérdés azonban, hogy helyes-e és szükséges-e ezt a haladást a magyar vezényszó követelésének teljesítésében látnunk. Némelyek olyan egyoldalúsággal állítják fel ezt a követelést, hogy az előtt elhomályosulni látszik minden más. Már pedig van a kérdésnek ennél becsesebb részlete is, melyet nagy hiba volna igno-

rálni. pl. a mit annak idején Apponyi vetett fel és újabban Lengyel Zoltánt tartott nyilván: a hadkiegészítő kerületek új beosztása, a mivel meg lehetne menteni a mai állapotból azt, hogy egyes hadtestek par excellencne nemzetiségi jelleget öltenek magukra. Igazán kár volna tehát a magyar vezényszó körül folytatott „fajdkakas“ politikáért, mely a kérdésnek csak e pontjára néz, — kockáztatni a más irányokban nyerhető vívmányok gyakorlatilag is megfelelőbb jelentőségét.

E mellett, bármily jelentékenyek is legyenek különben a gyakorlati élet tekintetei, nem szabad ignorálni a politikai élet „kozmetikájának“ a törvényeit sem, bármint is kicsinyelje azokat a „B. H.“ idéztük vezércikke. Nem szabad feledni ugyan, hogy a többséggé lett ellenzéktől a közvélemény első sorban politikai regenerációt, erkölcsi megújodást vár. Éz pedig nem létesülhet a régi mameluk erkölcsöknek az ellenzék szervezetébe való átplántálásával. Ehez — legalább *mint ma látszik* — új pártalakulás kell. Ki kell tehát zárni a megoldás minden még oly tetszetősnek látszó módozatát is, mely nem számol ezzel a kivánalommal, vagy pláne el akarja temetni azt. *Centr. Dr.*

A szabadelvűpárt a jövőben.

— Egy érdekes cikkről. —

— április 3.

A Pozsonyban megjelenő „Nyugat Magyarországi Hiradó“-ban Hamvas József barátunk az itteni működéséről is előnyösen ismert hírlapíró, cikket írt a szabadelvűpárt jövő alakulásának esélyeiről. A cikk

fejtegetésének alapjául Hamvas azt a tény veszi fel, hogy a szabadelvű párti képviselők túlnyomó részét u. n. nemzetiségi vidéken választották meg. Ebből a tényből azt a következtetést vonja le a cikk, hogy a szabadelvűpárt jövő működésének gerincét, a nemzetiségi kérdésnek kell képeznie, illetőleg a magyar faj természetszerűleg lobbanékony temperamentumából folyó radikalizmus álláspontjával szemben, mely a közel jövő politikáját dominálni fogja, a nemzetiségekre való tekintettel kell kifejtene az ellensúlyt. Öszintén megvaljuk, hogy a rendelkezésünkre álló idő, mely alatt a cikk tartalmáról elmélkedhettünk, nem volt elég-séges a cikkben kifejezésre jutó gondolat teljes átfogására.

Annyi bizonyos, hogy a magyar politikai élet fejlődésében nagy hézagot jelentett az a körülmény, hogy pártjaink az ő programjainak megalkotásánál nem voltak különösebb tekintettel a nemzetiségi viszonyokra. Programjaik a nemzetiségi kérdésre vonatkozóan csak általános kijelentéseket tartalmaztak, de legkevésbé sem tanuskodtak arról, a figyelemről, a melyet a nemzetiségi kérdés, mint államéletünk egyik legjelentékenyebb problémája megérdemelt volna.

Arról meg éppen nem volt szó, hogy a program módot és alkalmazhatóságot nyújtson a nemzetiségeknek arra, hogy faji egyéniségük megtartása mellett besorakozzanak a magyar parlamenti és pártélet kereteibe.

Mocsáry Lajos volt az egyetlen, aki a függetlenségi párt politikáját a nemzetiségi kérdésre figyelemmel kívánta irányítani.

Illetőleg célul tűzte ki, hogy a függetlenségi eszme számára egy concilliáns inaugurálása által megnyerje a nemzetiségűek tömegeit. Erről a törekvéstről sokféleféleképpen lehet vélekedni, de az eltagadhatatlan, hogy a nemzetiségi kérdés társadalmilag is sokat veszített volna az ő

élességéből, ha (a mire különben nem igen volt kilátás) a függetlenségi eszme a nemzetiségek körében tért foglal és ezzel a nemzetiségek közelebb jutnak a magyar közgondolkodás ideális sférájához.

Am de a függetlenségi párt, a mi már taktikai okokból is indokolható volt: nem követte Mocsáry Lajost, sőt az idők folyamán egyenes letéteményese lett az ugynevezett sovén irányzatnak, a mi, ha nem is volt összhangban a függetlenségi eszme történelmi fejlődésével: megfelelt a közvélemény hangulatának.

A szabadelvűpárt szintén nem foglalkozott behatóbban a nemzetiségi kérdéssel. Pedig a párt képviselőinek jó része mindig nemzetiségi vidékről került a képviselőházba, e mellett a párt kebelében mindig ült néhány nem magyar ajku képviselő. A szabadelvű párt azonban ez által sem látta magát arra kötelezve, hogy valamelyes az általános frázisok köréből kibontakozó nemzetiségi politika irány vonalait megállapítsa.

Am most, hogy a párt kisebbségbe jutott, ez a változott helyzet e részben ellenkezőt követel. Az alig képzelhető, hogy a szabadelvűpárt az u. n. sovén törekvéseknek a jövőben, ha nem is exponense, de már osztályossa legyen.

Viszont az is megengedhető, hogy a szabadelvűpárt a nemzetiségi szeparatizmusnak tegyen concessiókat. Valószínű tehát, hogy a két álláspont között a mértan fogju keresni. És azt alig tal meg egyebben mint a konzervatív politika hagyományainak kultúrában. A minthogy a jövő programjainak általában megvan az a jellegzetesen pikáns színű vonala, hogy a szabadelvűpárt abban csakis a konzervativizmus által nyerhet valamelyes létjogot.

A politikai válság.

A vasárnapi események.

Pitreich Budapesten.

Budapest, április 3. (Saj. tan.) Pitreich báró közös hadügyminiszter tegnap reggel hat óra 40 perckor Budapestre érkezett és fél kilenckor pedig a királyi várpalotába ment kihallgatásra. A kihallgatás egy óra hosszt tartott, s a kihallgatás után Pitreich báró a pénzügyminiszteriumba hajtatott, hol már vártak reá Tisza István gróf miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter, kikkel egy óra hosszat tanácskozott.

Innen ismét a királyhoz ment kihallgatásra. A kihallgatása fél 12-től fél kettőig tartott.

Délután ismét Lukács Lászlóval és Tisza Istvánnal tanácskozott, majd a Vadászúrt szállodába hajtatva, fiával megébedelt.

Hat órakor Pitreich Lukács Lászlóval tanácskozott, s tíz órakor Bécsbe utazott.

Pitreich báró szerdán vagy

nyújtott mind a három szerepben, melyet mintául vehet akárki.

Mint *igazgató* két ízben, mindannyiszor nehéz viszonyok közt, megállotta helyét. Disztingválta izlésű ember lévén, nagy gondot fordított az egyes darabok betanítására és rendezésére. A társulat szervezésénél is mindig nem közönséges szempontok vezették. Ha volt hiány valamiben, annak eltüntetése nem az ő jóakarátán mult.

Mint *emberről* nem akarok beszélni, mert a szubjektivitás ezen a ponton törhet elé leginkább lelkemből és mert nem akarom ignorálni az ő természetét, mely nem veszi be a magasztalást, tömjénezést. Csúpan azt említem, mint épen annak is bizonyítékát, hogy az érintkezésben általában ridegnek tartott Megyeri Dezső szerződési kötelezettségén túl segítette volt fel az öreg Pejérvári Antalt, a színigazgatásban elődjét, kivel szemben a gondoskodás kötelezettségét arra

illetékesebb tényező az ő vállára háritotta volt.

Valóban nincs hát semmi feltűnő, semmi természetellenes abban a módban, melylyel a kolozsvári közönség bucsút vett Megyeri Dezsőtől. Szives, meleg, lelkes megnyilatkozása volt ez azoknak az érzéseknek, melyekre Megyeri *részol-gált*. És az a mód, a hogy a távozó direktor ezt a lelkes tüntetést fogadta, ismét bizonyosságot tett Megyeri Dezsőnek a *színésznek* előnyösen jellemző ötletességéről, a *direktorban* annyira becses jóízléséről és végre az *uri ember* egyéni szeretetreméltóságáról. Csinos, formás beszédben, melyre pedig nem készült, néhány szóval többet mondott a színpadról, mint egy-egy nagyképu német drámatárgiai fejtegetés.

A bucsú szavara a közönség köréből „unisonó“ tört ki a felkiáltás:

„viszontlátásra!“

Ezzel bucsuzunk mi is Megyeri Dezsőtől és nem hisszük, hogy tegnapelőtt este, — mint ő mondá — utoljára szólta volna a kolozsvári közönséghez.

Ő nagyon könnyű dolgot kért tőlünk, mikor ezt mondá:

„Tartsanak meg jóemlékezetükben!“

De hisz őt is sok kedves és szép emlék fűzi Kolozsvárhoz. A sok kedves és szép mellett egy fájdalom is. Az, a melyik sötét borujával ott ül a felett a tér felett, melybe a legzsensialisabb gyermekben, kit valaha ismertem (tulzás nélkül mondom) a jövő Magyarország építé-
tének egyik legerősebb tégláját helyezettük el örök nyugalomra.

Nos hát mindennek a kedvesnek, szépnek és fájdalmasnak közös emléke vissza fogja hozni Megyeri Dezsőt Kolozsvárra.

(v. a.)

Abol, a gyárban vásárol Ön olcsón és legjobban!
Első magyar villamos erőre berendezett hangszergyár
STOWASSER J.

királyi udvari hangszergyáros, hadsereg-szállító, a Rákóczi javított tárogató és a hangfokozó gerenda feltalálója

Budapest, II., Lánchíd-utcza 5. szám.

Ajánlja saját gyárban készült, általánosan elismert különleges (specialitás) fa-, réz-, fuvó- és vonós hangszereit, czimbalmokat, stb.

Legnagyobb raktár és gyár.

Hegedűk 3-, 4-, 5-, 6-
forinttól feljebb, a legjobb felszereléssel.

Hangfokozó gerenda mely által bármely hegedű vagy gordonka sokkal jobb, erősebb és lágyabb hangot nyer (biztos siker); hegedűbe javítással 4-
-irt.

Harmonikák, legjobb, erős, elpusztíthatatlan hangokkal, 2-50, 3-, 4-, 5-
forinttól feljebb. Különleges acélhangu hangversenyharmonikák, saját minták

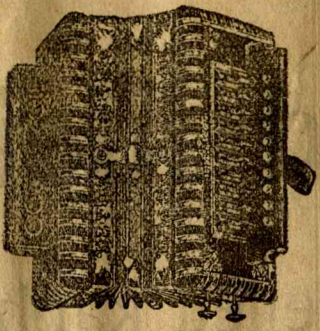
Zenekarok teljes szerelése előnyös feltételek mellett, jutányos árban, elismert jó minőség, a hadsereg és a legtöbb katonai zenekaroknak szállítója vagyok.

Javítások az összes hangszereken, különleges szakszerű pontossággal, jutányos árban eszközöltetnek.

Kezesség minden egyes hangszerezen.

TÁROGÁTÓ rozsfából, ujezdüst billentyűvel és iskolával, 30-
-irtól feljebb.

Harmoniumok, világ-hírű legjobb gyármány, 65-
-irtól feljebb.

Küldetés nagyban és kicsinyben!
 Arjegyzék minden hangszerről kívánatra ingyen és bérmentve küldetlik.

A Z
 „Erdélyi Általános
 Takarékpénztár és Hitelszövetkezet”
 KOLOZSVÁRT, Ferencz József-ut 2.

betétekért 5% kamatot fizet

s a további 1/2% -ot kitevő betétkamatadót is sajátjából fedezi.

**„Kristály”
 gőzmosó intézet**

Telefon 500. KOLOZSVÁRT. Telefon 500.

A modern technika legújabb vívmányának megfelelő felszereléssel, tisztán viz és szappannal mos, vasal női és férfi fehérneműeket gyorsan a leg szebb kivitelben és előnyös árban.

Elvállal vegyileg tisztítani úri és női ruhane-műeket, selyem és szövet keiméket, kézimunkát, disz-darabokat stb. jutányos árakért.

Csipkefüggönyök 30 kr.-ért darabonként mosva és vasalva.

A ruhaneműek kívánatra díjmentesen elhozhatnak és viszont tiszta állapotban pontos időre hazaszállíttatnak. A n. é. közönség kényelmére a belvárosban

LASKAI FERENCZ ÉS FIA
 ágyneműek üzletében — Telefon 405.

(Kossuth Lajos és Tivoli-utcza sarok) felvételi telepet létesített, hol ruhaátvételeket eszközölnék.

A n. é. közönséget biztosítva kifogástalan munkáról és mindenben méltányos árakról, szíves figyel-mébe ajánlja a belvárosi felvételi telepet és számos megbízatást kér a

„Kristály” gőzmosó intézet.

Fehérnemű mosva és mangolva 10 kr. kgmonként.

Ujhelyi M. és Tsa

könyvnyomdája
Kolozsvár,
 Jókai-utcza 15. szám.

Elkészíttetnek mindennemű nyom-tatványok a legújabb és legdisze-sebb kiállításban jutányos árakon

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek

Telefon szám 379.

FIGYELEM!!

**Wesselényi Miklós-utca 3 sz. alatt
csak rövid ideig**

a következő olcsó árak mellett kapható és pedig:

I. csoport.

a) Kalapárak!

- 1 férfi puha kalap 75 krtól 1 frt 50 krig.
- 1 férfi kemény kalap valódi angol 1.50—2 frtig.
- 1 férfi szalma kalap 47 krajczártól 1 frtig.
- 1 fiu kalap 33 krajczártól 97 krig.
- 1 fiu szalma kalap 19 krtól 58 krig.

b) Sapka-árak!

- 1 férfi sapka 37 krtól 73 krig.
- 1 fiu sapka 29 krtól 63 krig.
- 1 gyermek matróz sapka 23 krtól 57 krig.

II. csoport.

Czipő-árak.

- Férfi borjubőr hegymászó v. cugos 2.50—4 frtig
- Férfi tükörbőr hegym. v. czugos 4.25—5 frtig
- Férfi valódi Chewraux hegymászó vagy czugos 4 frt 50-től feljebb.
- Női borjubőr czugos 2.50—3 frtig.
- Női zergebőr czugos 2.30—4 frtig.
- Női zergebőr füzös v. gombos 3.30—4.50-ig
- Női valódi Chewraux füzös v. gomb. 3.90—6-ig.
- Női barna zerge füzös v. gombos 3.30-tól felj.

- Gyermek sárga vagy fekete 1 frttól 1.80-ig.
- Gyermek zerge füzös v. gombos 1.25—2.50-ig.
- Leányka zerge füzös v. gombos 2 frttól 3 frtig.
- Leányka barna füzös v. gombos 2.10—3.50-ig.
- Női zerge regat füzös v. gombos 2.50—3.50-ig.

III. csoport.

Férfi-divat.

- 1 férfi sima ing 75 krtól 99 krig.
- 1 férfi redős ing 90 krtól 1 frt 10-ig
- 1 férfi szines ing 97 krtól 1 frt 50 krig.
- 1 pár kézelő fehér 5 rétű 19 krtól 27 krig.
- 1 pár kézelő szines 5 rétű 21 krtól 29 krig.
- 1 férfi gallér 5 rétű 13 kr.
- 1 nyakkendő 25 krtól 49 krig.

IV. csoport.

Szövött árak és ernyők.

- 1 pár férfi harisnya 19 krtól 47 krig.
- 1 pár női harisnya 14 krtól 56 krig.
- 1 pár gyermek harisnya 12 krtól 35 krig.
- 1 férfi esőernyő 74 krtól 1.98-ig.
- 1 női esőernyő 74 krtól 1.87-ig.
- 1 női napernyő 75 krtól 2.17-ig.

Wesselényi Miklós-utca 3 szám alatt.